

Polityka oraz procedury ochrony małoletnich w Międzyszkolnym Klubie Sportowym „OCHOTA” Warszawa

A. POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Cel

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel klubu jest działanie dla dobra małoletniego i w jego najlepszym interesie. Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby.

Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel klubu sportowego, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danego klubu oraz swoich kompetencji.

2. Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci

Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz.31 z późn. zm.)

3. Zakres

Postanowienia niniejszego dokumentu obowiązują w klubie przy wszelkich działaniach podejmowanych wobec małoletnich.

4. Objaśnienie pojęć i terminów

4.1. Personelem lub członkiem personelu jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, członek MKS „Ochota” Warszawa, a także wolontariusz i stażysta działający na rzecz MKS „Ochota” Warszawa.

4.2. Zarządem klubu jest osoba, organ lub podmiot, który w strukturze klubu MKS „Ochota” Warszawa zgodnie w obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach klubu.

4.3. Dzieckiem/osobą małoletnią jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.

4.4. Opiekunem dziecka/małoletniego jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.

4.5. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

4.6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu klubu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

4.7. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez zarząd klubu członek personelu sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w klubie.

4.8. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

B. STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

5. Zasady rekrutacji pracowników/ wolontariuszy/ stażystów

5.1. Za proces rekrutacji odpowiada osoba właściwa merytorycznie.

5.2. Podczas rekrutacji personelu bierze się pod uwagę m.in. kwalifikacje zawodowe, uprawnienia, wykształcenie, przebieg dotychczasowego zatrudnienia kandydata oraz stosunek do ochrony praw małoletnich, zapewnienia im szacunku i bezpieczeństwa.

5.3 Kandydat mający bezpośredni kontakt z dzieckiem ma obowiązek dostarczyć informacje z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

5.4 Każdy kandydat do pracy lub współpracy w jakiejkolwiek innej formie (umowa cywilnoprawna, wolontariat, praktyka zawodowa, staż itp.) podlega weryfikacji w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (RSPTS).

5.5. Złożenie przez osoby ubiegające się o pracę referencji od osób, które znają kandydata, na temat jego doświadczenia w pracy z dziećmi lub pracy pozwalającej na kontakt z dziećmi - dopuszcza się ocenę własną dokonaną przez Zarząd Klubu.

5.6. Zadawanie w trakcie procesu rekrutacji pytań dotyczących zasad ochrony dzieci.

6. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

6.1. Personel klubu posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

6.2. Czynniki ryzyka związane z dzieckiem, jego rodziną i środowiskiem – np.:

- wiek – młodsze małoletnie dzieci są bardziej narażone na krzywdzenie ze strony opiekunów,
- płeć, w przypadku wykorzystywania seksualnego częściej dotyczy dziewczynek,
- niepełnosprawność, choroby przewlekłe, choroby psychiczne
- samotne rodzicielstwo, niespokrewnieni dorośli, rodziny zastępcze
- doświadczanie przemocy przez rodziców, przemoc wobec innych członków rodziny
- uzależnienie rodziców, nieodpowiednie metody wychowawcze
- izolacja społeczna, deprywacja, ubóstwo, przemoc, patologia w środowisku zamieszkania rodziny.

6.3 Czynniki ryzyka podczas pracy z dziećmi-sportowcami – np.:

- 6.3.1 Potencjalne sytuacje ryzyka: trenowanie osoby małoletniej w odosobnieniu, bez obecności innej osoby dorosłej albo innego członka personelu lub rodzica/opiekuna,
- 6.3.2 Niezgłaszanie zachowań, które mogą naruszać dobro osoby małoletniej i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk,
- 6.3.3 Niezwracanie uwagi na potrzeby osoby małoletniej
- 6.3.4 Używanie agresywnego, wulgarnego języka, obrażanie innych członków personelu lub obrażanie rodzica/opiekuna
- 6.3.5 Nieodpowiednie relacje osoba małoletnia-dorośli – nadużywanie pozycji autorytetu
- 6.3.6 Dyskryminowanie i nierówne traktowanie
- 6.3.7 Dbanie o reputację i unikanie skandali prowadzące do przemilczenia incydentów
- 6.3.8 Nieznajomość procedur i wytycznych

6.4. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel klubu podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

6.5. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

7. Formy krzywdzenia małoletnich

Krzywdzeniem małoletniego jest każde działanie lub zaniechanie osoby dorosłej albo innego małoletniego, które narusza jego godność, prawa, nietykalność cielesną, swobodę seksualną, zdrowie fizyczne lub psychiczne bądź zagraża jego prawidłowemu rozwojowi. Krzywdzenie może mieć charakter jednorazowy albo powtarzalny oraz występować zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

7.1. Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna oznacza każde celowe działanie wobec małoletniego, które powoduje albo może spowodować ból, obrażenia ciała, pogorszenie stanu zdrowia lub zagrożenie życia.

Do przemocy fizycznej zalicza się w szczególności:

- bicie, uderzanie, kopanie, popychanie, szarpanie lub potrząsanie;
- szczypanie, gryzienie, duszenie lub przypalanie;
- rzucanie przedmiotami w małoletniego;
- krępowanie ruchów lub stosowanie nadmiernej siły fizycznej;

- zmuszanie do przyjmowania niewygodnej pozycji albo wykonywania ćwiczeń przekraczających możliwości małoletniego;
- podawanie substancji szkodliwych, alkoholu, środków odurzających lub leków bez uzasadnienia medycznego;
- stosowanie kar cielesnych.

7.2. Przemoc psychiczna

Przemoc psychiczna oznacza działania lub zaniechania, które naruszają godność małoletniego, obniżają jego poczucie własnej wartości, wywołują lęk, poczucie zagrożenia, odrzucenia lub osamotnienia albo negatywnie wpływają na jego rozwój emocjonalny.

Do przemocy psychicznej zalicza się w szczególności:

- poniżanie, ośmieszanie, obrażanie, wyzywanie lub upokarzanie;
- grożenie, zastraszanie, szantażowanie lub manipulowanie;
- uporczywe krytykowanie i porównywanie z innymi;
- ignorowanie potrzeb emocjonalnych małoletniego lub jego izolowanie;
- stawianie wymagań nieadekwatnych do wieku, możliwości lub stanu zdrowia;
- dyskryminowanie z jakiegokolwiek powodu;
- obwinianie małoletniego za zachowania lub problemy osób dorosłych;
- rozpowszechnianie krzywdzących treści, informacji, zdjęć lub nagrań, także w Internecie;
- cyberprzemoc, w tym nękanie, wyśmiewanie, podszywanie się pod małoletniego albo wykluczanie go z grup internetowych.

7.3. Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne oznacza angażowanie małoletniego w aktywność o charakterze seksualnym, której nie rozumie, na którą nie może świadomie i dobrowolnie wyrazić zgody albo która jest niezgodna z prawem lub normami społecznymi. Wykorzystywanie seksualne może odbywać się z użyciem kontaktu fizycznego lub bez niego, również za pośrednictwem Internetu i innych środków komunikacji.

Do wykorzystywania seksualnego zalicza się w szczególności:

- dotykanie małoletniego w sposób o charakterze seksualnym lub zmuszanie go do takiego dotykania innych osób;
- nakłanianie, zmuszanie albo manipulowanie małoletnim w celu podejmowania czynności seksualnych;
- kierowanie do małoletniego propozycji, komentarzy, żartów lub gestów o charakterze seksualnym;
- prezentowanie małoletniemu treści pornograficznych;
- utrwalanie, przechowywanie, udostępnianie lub rozpowszechnianie seksualnego wizerunku małoletniego;
- nakłanianie małoletniego do przesyłania intymnych zdjęć, filmów lub wiadomości;
- nawiązywanie relacji z małoletnim w celu jego seksualnego wykorzystania, w tym uwodzenie za pośrednictwem Internetu;
- zmuszanie małoletniego do obserwowania czynności seksualnych;

- składanie propozycji o charakterze seksualnym w zamian za korzyści, przywileje, ocenę, udział w zajęciach lub inne świadczenia.

7.4. Zaniedbywanie

Zaniedbywanie oznacza niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych, emocjonalnych, zdrowotnych, edukacyjnych lub opiekuńczych małoletniego przez osobę zobowiązaną do sprawowania nad nim opieki, jeżeli prowadzi to albo może prowadzić do zagrożenia jego zdrowia, bezpieczeństwa lub prawidłowego rozwoju.

Do zaniedbywania zalicza się w szczególności:

- niezapewnienie odpowiedniego pożywienia, odzieży, higieny lub bezpiecznego miejsca pobytu;
- pozostawianie małoletniego bez opieki lub nadzoru odpowiedniego do jego wieku i potrzeb;
- niezapewnienie koniecznej pomocy medycznej, leczenia lub rehabilitacji;
- ignorowanie potrzeb emocjonalnych i psychicznych małoletniego;
- niezapewnienie dostępu do edukacji;
- brak reakcji na przemoc, krzywdzenie lub inne zagrożenia dotyczące małoletniego;
- dopuszczanie do przebywania małoletniego w warunkach zagrażających jego zdrowiu lub bezpieczeństwu;
- niewłaściwe zabezpieczenie małoletniego przed dostępem do alkoholu, środków odurzających, niebezpiecznych przedmiotów lub szkodliwych treści.

8. Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego

8.1. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- 8.1.1. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- 8.1.2. doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,
- 8.1.3. doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

8.2. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- 8.2.1. osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
- 8.2.2. inne dziecko.

8.3 Podejrzenie krzywdzenia dziecka lub zgłoszenie takiej okoliczności:

8.3.1. W przypadku powzięcia przez członka personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Zarządowi Klubu. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.

8.3.2. Interwencja prowadzona jest przez Zarząd Klubu, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

8.3.3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „zarządu klubu” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.

8.3.4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Zarząd Klubu.

8.3.5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony zarządu klubu, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.

8.3.6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

8.3.7. Zarząd Klubu informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

8.3.8. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd klubu składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.

8.3.9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

8.3.10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji/notatkę służbową, której wzór stanowi Załącznik [1] do niniejszej Polityki.

Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez klub.

8.4. Podejrzenie zagrożenia życia lub ciężkiego uszczerbku

8.4.1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie).

Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji/sporządza notatkę służbową.

8.5. Krzywdzenie przez osobę dorosłą

8.5.1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka zarząd klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Zarząd klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.

8.5.2. Zarząd klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

8.5.3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo zarząd klubu sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

8.5.4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecka, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia zarząd klubu sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

8.5.5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.

8.5.6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu klubu, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

8.5.7. W przypadku gdy członek personelu klubu dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd klubu powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez klub, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz prowadzenia zajęć klubowych, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

8.5.8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

8.5.9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

8.6 Krzywdzenie rówieśnicze

8.6.1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w klubie (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.

8.6.2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

8.6.3. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

8.6.4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

8.6.5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach klubu należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Zarząd klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

8.6.6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

8.6.7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

9. Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku małoletniego w klubie

9.1 Klub zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

9.2 Klub, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

9.3. Wytyczne dotyczące zasad publikacji wizerunku dziecka zawarte są w polityce prywatności klubu.

9.4. Do publikacji, rejestracji i przechowywania danych dziecka wymagana jest pisemna zgoda rodzica lub opiekuna, zawarta w deklaracji członkowskiej

10. Zgoda na wizerunek małoletniego

10.1. Personelowi klubu nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) podczas zajęć klubu bez pisemnej zgody opiekuna dziecka.

10.2. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, personel klubu może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka - bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

10.3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

11. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu

11.1. Klub nie zapewnia dzieciom dostępu do internetu.

11.2. Podczas zajęć prowadzonych przez klub a także przed nimi i po nich dostęp dziecka do internetu możliwy jest wyłącznie przez prywatne urządzenia mobilne członków klubu.

11.3. W przypadku zaobserwowania przeglądania przez dziecko niebezpiecznych treści, osoba odpowiedzialna za internet (trener prowadzący grupę, lub osoba obserwująca) przekazuje zarządowi klubu, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.

11.4. Klub nie odpowiada za dostęp do sieci udzielany przez zarządców obiektów sportowych, hoteli, restauracji itp.

12. Zasady korzystania z telefonów komórkowych oraz innych urządzeń elektronicznych (typu tablet, odtwarzacz muzyki, laptop)

12.1 Osoba małoletnia ma prawo korzystać na terenie klubu, zawodów i zgrupowań organizowanych przez klub z telefonu komórkowego oraz innych urządzeń elektronicznych, o ile korzystanie z ww. urządzeń nie zakłóca spokoju innych oraz korzystanie z ww. urządzeń nie wpływa negatywnie na przebieg zawodów lub proces treningowy.

12.2 Osoba małoletnia w wieku do ukończenia 12-go roku życia wyjeżdżająca na obóz lub zgrupowanie organizowane przez klub ma możliwość korzystania z telefonu komórkowego lub innych urządzeń z funkcją dzwonienia przez limitowany czas, co każdorazowo znajduje się w regulaminie wyjazdu. Małoletni posiadają telefony komórkowe oraz inny sprzęt elektroniczny na własną odpowiedzialność i za zgodą rodziców lub opiekunów prawnych.

12.3 Klub nie ponosi odpowiedzialności za zaginięcie, zniszczenie lub kradzież sprzętu elektronicznego.

C. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami (wolontariuszami, stażystami, praktykantami) klubu a małoletnimi.

13. Zasady relacji pomiędzy pracownikami a małoletnimi

13.1. zasady kontaktu fizycznego personelu z dziećmi

Ze względu na sportowy charakter działalności klubu, dopuszcza się kontakt fizyczny członków personelu z dziećmi. dot. sytuacji treningowych, gdy kontakt niezbędny jest do prawidłowego poinstruowania dzieci do ćwiczeń, a także pomocy przy przygotowaniu o treningu, przebieraniu itp. Dopuszcza się kontrolowany kontakt odzwierciedlający elementy łyżwiarstwa figurowego, pływania oraz zajęć wspomagających wymienione dyscypliny sportowe, jednakże nie stwarzający niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia dziecka. Dziecko w każdej chwili ma prawo odmówić dalszego kontaktu.

13.2. zasady komunikacji personelu z dziećmi

Członkowie personelu klubu zwracają się do dzieci w sposób jasny, kulturalny i z szacunkiem. Dopuszcza się luźny styl komunikacji, używanie mowy potocznej, pod warunkiem, że nie sprawia to widocznego lub zasygnalizowanego werbalnie dyskomfortu dzieci. Komunikacja dotyczy szeroko pojętej działalności sportowej klubu, a także pomocy psychologicznej i wychowawczej, jeśli zaistnieje taka potrzeba.

13.3. równe traktowanie dzieci

Dzieci traktowane są równo, bez względu na płeć, wiek, rasę, wyznanie, orientację seksualną itp. Dopuszcza się stosowanie nagród i kar wymienionych w statucie klubu, a także promowanie zaangażowanych członków klubu.

13.4. odpoczynek dzieci/nocowanie w klubie lub poza nim

Zasady wypoczynku dzieci są zgodne z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży.

13.5. dyscyplinowanie i nagradzanie dzieci

Dzieci obowiązują nagrody i kary zgodne ze statutem klubu. Dodatkowo, metodą motywacyjną może być otrzymanie dodatkowych zadań treningowych. Nie dopuszcza się stosowania jakichkolwiek kontaktowych kar cielesnych ze strony personelu klubu.

13.6. kontakty personelu z dziećmi poza klubem

Dopuszcza się kontakt członków personelu z dziećmi poza klubem. Dopuszcza się wymianę numerów telefonu, adresów e-mail i innych danych kontaktowych potrzebnych do codziennej komunikacji, a także nawiązywanie kontaktów w mediach społecznościowych i komunikację przez narzędzia takie jak Messenger, Whatsapp itp. Komunikacja zachowuje kontekst merytoryczny związany z działalnością klubu i zachowuje zasady wymienione w pkt. 2.

14. Potrzeby zawodnika

14.1. Indywidualne potrzeby zawodnika - Uwzględniaj wiek, poziom rozwoju, stan emocjonalny i doświadczenia małoletniego zawodnika. Poznaj jego potrzeby i w miarę możliwości odpowiednio na nie reaguj.

14.2. Zrozumienie oczekiwań - Przekazuj instrukcje w sposób jasny i dostosowany do możliwości zawodnika. Upewnij się, że rozumie on ćwiczenie oraz stawiane mu oczekiwania.

14.3. Podmiotowe traktowanie - Traktuj zawodnika z szacunkiem, uwzględniaj jego zdanie i granice oraz wzmacniaj jego poczucie sprawczości. Rozmawiaj bezpośrednio z zawodnikiem.

14.4. Prawo do nauki i zabawy - Uwzględniaj w procesie szkoleniowym prawo małoletniego zawodnika do nauki, odpoczynku, zabawy i czerpania radości ze sportu.

15. Relacje z rodzicami lub opiekunami

15.1. Informowanie o procesie szkoleniowym

Regularnie przekazuj rodzicom lub opiekunom informacje o przebiegu szkolenia. Posługuj się zrozumiałym językiem, odpowiadaj na pytania i zachęcaj do otwartej komunikacji.

15.2. Współpraca i wsparcie

Doceniaj zaangażowanie rodziców lub opiekunów. Wskazuj, w jaki sposób mogą wspierać małoletniego zawodnika poza zajęciami.

15.3. Znajomość potrzeb zawodnika

Uwzględniaj wiedzę rodziców lub opiekunów o potrzebach i zachowaniu zawodnika. Pytaj o jego preferencje oraz szczególne potrzeby i, w miarę możliwości, bierz je pod uwagę.

15.4. Wyrozumiałość

Zachowuj cierpliwość i wyrozumiałość wobec rodziców lub opiekunów, którzy mogą nie znać zasad oraz specyfiki procesu szkoleniowego.

16. Ochrona przed krzywdzeniem

16.1. Obowiązek reagowania

Reaguj na każdy przypadek krzywdzenia małoletniego zawodnika oraz na uzasadnione podejrzenie takiego zachowania.

16.2. Reagowanie na naruszenia zasad

W przypadku naruszania granic zawodnika, zastraszania, okłamywania, lekceważenia jego potrzeb lub łamania zasad przez personel zwróć uwagę na niewłaściwe zachowanie i podejmij działania zgodne z obowiązującą procedurą interwencji.

16.3. Zapewnienie bezpieczeństwa

Dbaj o bezpieczeństwo zawodnika podczas treningów, zawodów, obozów sportowych oraz innych wydarzeń organizowanych przez klub.

17. Zachowania niedopuszczalne

17.1. Dyskryminacja

Nie oceniaj zawodnika ani jego rodziny ze względu na pochodzenie, sytuację społeczną, materialną lub inne cechy. Niedopuszczalna jest jakakolwiek dyskryminacja lub nierówne traktowanie.

17.2. Naruszanie poufności

Nie ujawniaj nieuprawnionym osobom danych osobowych, medycznych ani innych poufnych informacji dotyczących zawodnika.

17.3. Wprowadzanie w błąd

Nie okłamuj zawodnika. Przekazuj mu prawdziwe i zrozumiałe informacje, odpowiednie do jego wieku.

17.4. Lekceważenie uczuć

Nie zaprzeczaj uczuciom zawodnika ani nie umniejszaj jego przeżyć, potrzeb i problemów.

17.5. Poniżanie

Nie upokarzaj zawodnika, nie wyśmiewaj go, nie oceniaj powierzchownie ani nie porównuj z innymi w sposób naruszający jego godność.

17.6. Zastraszanie

Nie stosuj gróźb, szantażu ani presji w celu nakłonienia zawodnika do określonego zachowania.

17.7. Naruszanie granic

Nie inicjuj niestosownych relacji ani kontaktów z zawodnikiem. Zawsze zachowuj odpowiednie granice fizyczne i emocjonalne.

17.8. Przemoc i agresja

Nie krzycz, nie obrażaj, nie wyzywaj, nie popychaj ani nie stosuj innych zachowań naruszających bezpieczeństwo lub godność zawodnika.

18. Odpowiedzialność członków personelu

18.1. Oświadczenie członka personelu

Każdy członek personelu mający kontakt z małoletnimi zawodnikami składa pisemne oświadczenie obejmujące:

- potwierdzenie zapoznania się z zasadami ochrony małoletnich i zobowiązanie do ich przestrzegania;

- potwierdzenie braku przeciwwskazań do pracy z małoletnimi;
- oświadczenie o niekaralności za przestępstwa na szkodę małoletnich oraz o braku postępowań prowadzonych w tym zakresie;
- zobowiązanie do niezwłocznego pisemnego poinformowania przełożonego o postawieniu zarzutów lub wszczęciu postępowania karnego bądź dyscyplinarnego;
- przyjęcie do wiadomości, że naruszenie obowiązujących zasad może skutkować odsunięciem od pracy z małoletnimi, zastosowaniem odpowiedzialności dyscyplinarnej, rozwiązaniem współpracy lub zawiadomieniem właściwych organów.

D. Monitoring

19.1. Zarząd klubu wyznacza Prezesa jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w klubie.

19.2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.

19.3. Osoba, o której mowa w punkcie 1 tego rozdziału, przeprowadza wśród personelu klubu, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik [2] do niniejszej Polityki.

19.4. W ankiecie personel może proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w klubie.

19.5. Osoba, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania ankiet wypełnionych przez członków personelu. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje zarządowi klubu.

19.6. Zarząd klubu wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi nowe brzmienie Polityki.

E. Przepisy końcowe

20.1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

20.2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu organizacji, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla personelu lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.